

**Uchwała nr XV/125/ 12
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 26 kwietnia 2012r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi.

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592; z 2002r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1688, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 162, poz. 1568; z 2004r. Nr 102, poz. 1055; z 2007 r. Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 92, poz. 753, Nr 157, poz. M1241; z 2010r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675; z 2011r. Nr 21, poz. 113) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071; z 2001 r. Nr 49, poz. 509; z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387; z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660; z 2004 r. Nr 162, poz. 1692; z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524; z 2008r. Nr 229, poz. 1539; z 2009 Nr 195, poz. 1501, Nr 216, poz. 1676; z 2010r. Nr 40, poz. 230, Nr 182, poz. 1228, Nr 254, poz. 1700; z 2011r. Nr 6, poz. 18, Nr 34, poz. 173, Nr 106, poz. 622) oraz w związku z § 19 ust. 2 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 1999r. Nr 3, poz. 24; z 2000r. Nr 13, poz. 126; z 2001r. Nr 36, poz. 833; z 2002 r. Nr 23, poz. 391, Nr 52, poz. 1140; z 2003r. Nr 1, poz. 14; z 2004 r. Nr 5, poz. 62, Nr 83, poz. 1468; z 2007r. Nr 95, poz. 1651, Nr 105, poz. 1808) Rada Powiatu

u c h w a ł a , c o n a s t ę p u j e :

§1. Po rozpatrzeniu skargi Pana Zenona Staszków z dnia 27 lutego 2012r. na Starostę Goleniowskiego w zakresie wykonywania zadań z zakresu nadzoru nad stacjami kontroli pojazdów uznaje się skargę za bezzasadną.

§2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Witold Kaleczyc

Uzasadnienie

W dniu 28 lutego 2012 r. do Rady Powiatu wpłynęła skarga P. Zenona Staszaków na wykonywanie zadań z zakresu nadzoru nad stacjami kontroli pojazdów przez urzędnika Starostwa Powiatowego w Goleniowie, w tym w szczególności Głównego Specjalistę w Wydziale Komunikacji Starostwa Powiatowego w Goleniowie P. Małgorzatę Cebrzyńską wykonującą uprawnienia Starosty Goleniowskiego. Z treści pkt 4 treści wstępnej skargi wynika, iż jej przedmiotem jest nie tylko postępowanie P. Cebrzyńskiej, ale również działalność całego Wydziału Komunikacji, jak również Starosty jako organu podstępowania administracyjnego.

Przedstawione w treści uzasadnienia skargi zarzuty wskazują, iż Skarżący kwestionuje sposób prowadzenia postępowań administracyjnych przez P. Cebrzyńską, przez to zaś w konsekwencji sposób wykonywania kompetencji przez Starostę Goleniowskiego za pośrednictwem podległego mu Wydziału Komunikacji, w którym zatrudniona jest P. Cebrzyńska.

Zarzuty przedstawione w skardze można usystematyzować w następujących grupach:

1. Zarzut wybiórczego interpretowania przepisów dotyczących cofania uprawnień diagnostom przez urzędnika dokonującego wykładni dla potrzeb prowadzonego postępowania (pkt 3 – 11 uzasadnienia skargi);
2. Zarzut błędnej interpretacji dotyczących minimalnej liczby diagnostów (pkt 12);
3. Zarzut czynienia przez niekontrolowane decyzje P. Cebrzyńskiej spustoszenia wśród przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów (pkt 13 i 15);
4. Zarzut niewłaściwego postępowania wobec Skarżącego (pkt 16)

Analiza treści skargi wskazuje jednoznacznie na kwestionowanie przez Skarżącego postępowania pracownika Wydziału – P. Małgorzaty Cebrzyńskiej, zaś zarzuty wobec samego Wydziału jak i Starosty są pochodnymi zarzutów kierowanych wobec osoby P. Cebrzyńskiej.

W sprawie uzyskano wyjaśnienia odnośnie zarzutów przedstawionych w niniejszej skardze.

Po zapoznaniu się z treścią skargi oraz przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, stwierdzono, co następuje:

Z treści skargi wynika w sposób jednoznaczny, iż intencją Skarżącego jest potraktowanie pisma jako skargi w rozumieniu przepisu art. 227 KPA, nie zaś skargi w sprawie indywidualnej podlegającej przekazaniu zgodnie z przepisami art. 234 i 235 KPA właściwym organom. W zakresie kompetencji Rady Powiatu jako organu właściwego do rozpoznania skargi jest tym samym kontrola prawidłowości funkcjonowania organu postępowania administracyjnego, jakim jest Starosta oraz pracownicy podległego mu Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego (w tym P. Małgorzata Cebrzyńska) wykonujący czynności powierzone przez Starostę. Kontrola ta przy tym dokonywana jest z uwzględnieniem specyfiki postępowania

skargowego, które jest postępowaniem samodzielnym i odrębnym od postępowania odwoławczego w postępowaniu administracyjnym. Zarzuty Skarżącego poddano w niniejszej sprawie analizie z uwzględnieniem specyfiki postępowania skargowego oraz wyjaśnień złożonych przez organ, na którego postępowanie złożono przedmiotową skargę. W jej wyniku stwierdzono, iż:

Ad. 1

Pierwsza grupa zarzutów – dotycząca wybiórczego interpretowania przepisów prawa, została poddana dogłębnej analizie odnośnie okoliczności związanych z każdym przypadkiem powołanym w treści skargi. W szczególności uzyskano wyjaśnienia P. M. Cebrzyńskiej co do podstaw wszczęcia lub nie wszczynania postępowań w związku ze stosowaniem przepisu art. 84 ust. 3 ustawy – prawo o ruchu drogowym. Nadmienić przy tym należy, iż osoby wykonujące czynności związane z prowadzeniem postępowań administracyjnych, w tym wydawaniem decyzji administracyjnych, w związku z pełnionymi funkcjami dokonują bieżącej wykładni obowiązujących przepisów prawa, zgodnie z zasadą praworządności wyrażoną w art. 6 KPA. Nie oznacza to jednak, by organ – a w konsekwencji urzędnik stosujący dane przepisy, nie miał uprawnień do ich interpretacji, jeżeli tylko dokonywane jest to zgodnie z regułami wykładni prawa. Co więcej – wykładnia przepisów dokonywana zgodnie z naczelnymi zasadami postępowania administracyjnego jest obowiązkiem urzędnika, związanym z koniecznością skonkretyzowania abstrakcyjnych norm prawnych dla potrzeb jednostkowej sprawy. Zarzuty przedstawione w niniejszej skardze w tej części kwestionują właśnie sposób interpretacji przepisów prawnych przez P. M. Cebrzyńską działającą z upoważnienia Starosty Goleniowskiego jako organ w postępowaniach administracyjnych wskazanych w skardze. Ocena przez Radę Powiatu prawidłowości dokonanej egzegezy przepisów prawa wykracza poza zakres postępowania skargowego, wkraczając w sferę zastrzeżoną dla organów wyższego stopnia postępowania administracyjnego tym bardziej, iż rozstrzygnięcie skargi nie wzrusza decyzji wydanej w postępowaniu. Z tego właśnie względu ustawodawca w przepisach art. 234 i 235 KPA zastrzegł wyraźnie odmienny tryb postępowania ze skargami w sprawie indywidualnej, by uniknąć rozpatrywania w trybie skargowym spraw, dla których właściwe jest postępowanie odwoławcze. Mając na uwadze fakt jednoznacznego określenia granic niniejszej skargi przez Skarżącego w sposób wyraźny jako skargi o charakterze abstrakcyjnym podlegającej rozpoznaniu przez Radę Powiatu uznać w konsekwencji należy, iż przedmiotem oceny zarzutów może być wyłącznie występowanie ewentualnych nieprawidłowości wymienionych przykładowo w art. 227 KPA przy powołanych w zarzucie sprawach, w szczególności stosowania przepisów w sposób wybiórczy, tj stwierdzenia iż organ interpretacji przepisów ustawy dokonuje sprzecznie z zasadą praworządności, w szczególności kierując się negatywnym nastawieniem do Skarżącego. Analiza zarzutów pod tym względem nie wykazała wystąpienia nieprawidłowości w funkcjonowaniu organu, gdyż wyjaśnienia P. Cebrzyńskiej w sposób logiczny argumentują przyjęty przez nią model wykładni przepisu w konkretnych postępowaniach objętych zarzutami i nie potwierdzają subiektywnego nastawienia w sprawie.

Ad. 2

Zarzut błędnej interpretacji przepisów dotyczących minimalnej liczby diagnostów (pkt 12) nie znajduje odzwierciedlenia w ustalonym w sprawie stanie faktycznym. Ustalono, iż Starosta za pośrednictwem Wydziału Komunikacji nie wydał nigdy decyzji o treści objętej zarzutem.

Ad. 3

Zarzut czynienia przez niekontrolowane decyzje P. Cebrzyńskiej spustoszenia wśród przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów (pkt 13 i 15) nie zasługuje na uwzględnienie. Jak wynika z treści wyjaśnień organu, wszystkie zakwestionowane przez Skarżącego decyzje administracyjne zostały utrzymane w mocy przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze, w dwóch przypadkach również przez Wojewódzki Sąd Administracyjny. Nie można w konsekwencji uznać za zasadny zarzutu, iż decyzje P. Cebrzyńskiej nie są kontrolowane, gdyż kontrola taka dokonywana jest w normalnym toku instancyjnym, wskutek wniesionych środków odwoławczych. Utrzymanie decyzji przez organ wyższego stopnia oznacza zaś, iż decyzje zostały wydane w sposób prawidłowy. Organ zobowiązany jest do kierowania się w wydawanych decyzjach administracyjnych przede wszystkim nakazami wynikającymi z powszechnie obowiązujących przepisów prawnych, które nie zostały naruszone, zaś konsekwencje wydawania decyzji o oznaczonej treści nie mogą przesądzać o nie zastosowaniu obowiązków wynikających z przepisów prawnych i odstąpieniu od wydania decyzji. Na marginesie należy zauważyć, iż decyzje o charakterze penalnym wydawane są w wyniku uchybień dokonywanych przez podmiot nienależycie wykonujący obowiązki nałożone ustawą a nie w wyniku naruszenia przepisów przez organ stosujący prawo, co potwierdza utrzymanie decyzji w mocy przez organy wyższego stopnia.

Ad. 4

Zarzut niewłaściwego postępowania wobec Skarżącego przez P. Cebrzyńską nie znalazł potwierdzenia w sprawie. Jak wynika z treści skargi, Skarżący uważa, iż jest szykanowany przez P. Cebrzyńską. Zarzuty przedstawione na tę okoliczność w treści uzasadnienia skargi sprowadzają się do kwestionowania treści wydawanych przez P. Cebrzyńską decyzji administracyjnych. Analiza przedmiotowych decyzji oraz wyjaśnienia samej zainteresowanej poparte ocenami Jej pracy nie potwierdzają, by postępowania administracyjne prowadzone były przez urzędnika w sposób subiektywny, z negatywnym nastawieniem wobec Skarżącego. Wskazać przede wszystkim należy, iż Skarżący nie wskazał żadnego postępowania administracyjnego, którego byłby stroną, w którym wystąpić miałyby negatywne zachowania określone w skardze. W szczególności wskazać należy, iż Skarżący nie jest stroną decyzji wydawanej wobec innej osoby w powołanej przez Skarżącego sprawie WK.5422.5.13.13.2011. Nawet jednak mając na uwadze fakt zatrudnienia przez Skarżącego osób, wobec których prowadzono postępowania, w ich prowadzeniu nie sposób dopatrywać się jakichkolwiek przesłanek potwierdzających ich prowadzenie z negatywnym nastawieniem na Skarżącego. Nie sposób tym

bardziej mówić o nękanii Skarżącego przez P. Cebrzyńską. Z tego względu zarzut powyższy nie został również uwzględniony.

Jednocześnie Skarżącego pouczone o treści przepisu art. 239 KPA:

§ 1.W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Opracowała: Komisja Rewizyjna